

1. ZPRAVODAJ

u příležitosti 64. Loutkářské Chrudimi | 1. července 2015

PROMĚNĚNÝ

ÚVODNÍK

Dobrý den, hello, bonjour, hallo, ciao, xin chao, halló, hej, olá, ahøj!

Welcome...ehm...Vítám vás na 64. Loutkářské Chrudimi

Pohodlně se usad'te. Ať jste kdekoliv, prostě to udělejte (i kdyby to mělo být ve frontě v Alfě!). Je to pohodlné? Netlačí vás nikde nic? Skvěle. Nadechněte se, vydechněte. Ještě jednou: nádech – výdech. Pěkně zhluboka. Jsme opět v Chrudimi. Na týden je jen naše a my se můžeme proměnit v bezstarostné bytosti, jejichž jediným posláním je ráno vstát, naplno si užít seminář, poté se naobědvat, a strávit odpoledne, večer i noc v nejkrásnějším prostředí (možná) na celém světě – v divadelním sále, kde se může stát úplně všechno. O tom, že noc je i po posledním představení stále ještě dost mladá a je třeba toho využít, vám my – členové redakce – vyprávět nemusíme. Pro nás je noc vším. Za sedm dní se zase budeme muset proměnit v normální obyvatelstvo a splynout s davem, ale dnes to nebude. Dnes nás nedostanou. Dnes a následující týden budeme v naší malé přátelské festivalové bublině, na kterou jsme se celý rok tak těšili.

Opět se vrací veleúspěšná ZED' NÁŘKŮ! Nařkejte s námi ve dne v noci, kreslete, pište, ptejte se. Je to interaktivní prostor pro vás – máte nějakou příhodu spojenou s tím či oním místem? Sem s ní! Chceme to taky zažít!

Dáváte přednost raději osobnímu kontaktu? Tak víte, co máte dělat: Zastavte se u našich modrých oken, sedněte a povídejte. Jsme tu opět pro vás, vaši nejlepší přátelé, vaše zrcadlo, vaše vrby, vaši partáci. Budeme tím, kým chcete, abychom byli. Vaše tajemství zůstanou mezi námi a zpravodajem.

Do redakce se opět vracíme my, staří (mladí?) mazáci: Magda Zicháčková, Tomáš Jereš, Jacques Joseph, Jana Soprová, Petra Líbová, Ivo Mičkal... Opět si na tento dream team dohlídnú já – Petra Hlubučková. Jsem ráda, že u toho opět můžu být.

Krásné chrudimění všem!

Petra Hlubučková
šéfredaktorka

LOUTKÁŘSTVÍ EXISTUJE

První červencový týden je pro tebe už tradičně spjatý s Loutkářskou Chrudimi. Navštěvoval jsi ji jako divák a poslední čtyři roky jsi u jejího zrodu a společně s Chrudimskou besedou ji organizačně zajišťuješ. Jak vnímáš rozdíl tvé pozice na festivalu?

Jezdím do Chrudimi minimálně dvacet pět let. Začínal jsem jako seminarista. Pak jsem pracoval jako fotograf a sazeč v redakci. Jako účastníkovi mi Chrudim přišla vždycky velmi pohodová, a tak mi připadá i jako člověku spoluzodpovědnému za její současnou podobu. Asi to bude proto, že jsou mezi loutkáři i mezi chrudimskými spoluorganizátory skvělí lidé. Moc bych si přál, aby příjemnou atmosféru zažili všichni, kteří na festival zavítají, ať jsou místní nebo přespolní, i když se festival rozrůstá a bobtná. Zaslouchl jsem i výtky, že už to není ta klidná rodinná přehlídka. Z mého pohledu to je dobře, protože je vidět, že příznivců loutkového divadla přibývá.

Co je loutkové divadlo podle tvého gusta?

Inscenace, které mají nějaké sdělení. Mám rád loutkáře, jejichž představení dokážou strhnout publikum energií, kterou do hry dávají. Stejně jako to uměli v předminulém a minulém století kočující loutkáři. Bavili dospělě i dětské publikum a každý si užil svůj díl příběhu. Mám rád jedinečnost divadelního setkávání se. Asi proto mi na loutkovém divadle vadí, když se pouští dialogy z magnetáku a do toho se „šmrdlá panáky“.

Rozdělená interpretace a používání mikrofonů bylo v jednom období českého loutkářství ale běžnou praxí a některé soubory v tom dodnes pokračují.

Ano, takto hrajících souborů je stále mnoho. Z mého pohledu je to mnohdy na škodu uváděným inscenacím. Texty totiž nejsou dramaturgicky upravovány a většinou jsou hrány stále dokola v podobě, která je pro dnešního diváka nudná. Inscenace sice mají pro děti v jistém věku kouzlo, ale jak děti dorůstají, tak je takové divadlo přestává bavit a končí vyjádřením, že do loutkového divadla nepůjdou, protože je pro mrňata. Což je škoda. Mnohdy chybí souborům chuť vyzkoušet něco nového. Jenže běžná odpověď je, že přeci do jejich divadla děti chodí, a to je potvrzení toho, že to dělají dobře.

Tohle bylo pozorovatelné i na letošních krajských přehlídkách?

Většina souborů účastnících se krajských přehlídek rozdělenou interpretaci nepoužívá. Spíš hledají nové přístupy k loutkám. Ale problémy mají podobné. Většinou pracují se špatnými texty.

Je nedostatek dobrých inscenací na krajských přehlídkách důvodem jejich nižšího počtu (oproti předchozím ročníkům) v hlavním programu Loutkářské Chrudimě?

Přehlídka má k dispozici 15 šedesáti minutových hracích bloků, někdy se do jednoho bloku vejdu dvě inscenace, někdy jen jedna. Letos jich je méně, ale stále jedna nad počet hracích bloků. Těžko se dá porovnávat kvalita podle počtu inscenací zařazených do programu Loutkářské Chrudimi. Jeden rok

se na přehlídce urodí padesátiminutové inscenace, jiný rok pouze desetiminutovky, kterých se do hodiny vejde více. Možná je důležité připomenout, jakým způsobem se do hlavního programu inscenace dostanou. V současné době se koná jedenáct krajských přehlídek. Porota takové přehlídky může do programu jednu inscenaci přímo nominovat, neomezený počet doporučit. O doporučených potom rozhoduje programová rada festivalu a snaží se co nejobjektivněji program sestavit. Musím říct, že si porot i programové rady vážím, protože se mi zdá, že k rozhodování v posledních letech všude přistupují velice zodpovědně. Ale objektivně se kvalita viděného změřit nedá, vždy na vás působí mnoho subjektivních faktorů.

Osvětli, prosím, často diskutovanou věc – rozdělení programu na inspirativní a doplňkový.

Při sestavování inspirativního programu se snažím vyslyšet všechny členy Odborné rady pro amatérské loutkářství, popřípadě kritiky, kteří na loutkářské scéně něco zajímavého viděli ať už od profesionálního nebo nezávislého divadla. Snažím se představení vidět i sám a udělat si o nich obrázek, jakým způsobem by pomohla v inspiraci těm, kteří loutkové divadlo dělají z libosti. Doplňkový program nám zase dává možnost zařadit i inscenace, které nejsou třeba inspirativní, ale jsou divácky zajímavé, nebo se nedostaly do hlavního programu. Měl by sloužit i chrudimské veřejnosti, protože v něm jsou zařazena nejen divadla, ale i koncerty a další doprovodné akce. Snažíme se, aby tento festival nebyl jen událostí pro loutkáře, ale aby přitáhl i běžné občany. Nemám rád, když se říká, že je to přehlídka pro loutkáře z Prahy, kteří se sem přijeli na týden bavit. Loutkářská Chrudim je prestižní přehlídka, která přivede návštěvníky z České republiky (letos i ze světa) a ukáže Chrudim jako překrásné, kulturní a historické město, které nežije pouze tento týden, ale má bohatý program. Třeba se někteří návštěvníci festivalu vrátí i jako turisté a přinesou městu další peníze. To je velmi důležité.

Setkávám se s bublinou, která se nad Loutkářskou Chrudimí vznáší a to, že mnohými soubory je vnímána jako soutěž. Jak to tedy je?

Fakt je, že tento rozpor ve vnímání existuje a bohužel to tak někteří vnímat stále budou. Může se říct, že je soutěžní, protože se rozdávají ceny, ale dá se to také brát, že lektorský sbor (pomocí ocenění) ukazuje, co zajímavého se vytvořilo. Jaký zajímavý proud je ve scénografii, co bylo zajímavého v hereckých výkonech, v dramaturgických počínech a v celkové komplexnosti inscenace. Lektorský sbor sice může udělit 3 nominace na Jiráskův Hronov, ale to není žádná hlavní cena festivalu. Snaha zastoupit a prezentovat loutkářství na Hronově samozřejmě je a v posledních letech se nám to daří. Inscenace, které se tam dostaly z Chrudimi, byly hodnoceny jako jedny z nejlepších.

Zmínil jsi, že Loutkářská Chrudim bobtná.

Ano, je to skutečně tak. Kolik je lidí, tolik je zájmů. My se snažíme nabídnout od všeho kousek, ale je toho strašně moc. Dřív se dalo stihnout vidět všechny inscenace, což v tuto chvíli stále jde, ale už s velkým vypětím sil jednotlivce. Jednou přijde doba, kdy si návštěvníci budou muset vybrat, podle svého zájmu. Co se ale stihnout musí vždycky, je hlavní program, neboť souvisí se vzděláváním a k tomu účelu byla Loutkářna založena. Bobtná i co se týká návštěvníků.

Většina představení je už teď vyprodaná (rozhovor z 1. 6. 2015 pozn. red.) a nedají se na ně sehnat vstupenky. Počet seminářů je tak veliký, že jsme nové přihlášky zastavili k poslednímu květnu.

Letos do Chrudimi zavítají zahraniční soubory ze čtyř zemí.

Léta je zvykem, že se na tento festival zvou zahraniční soubory, a myslím si, že je to dobře. Tohle funguje ve všech oborech. Když se nepodíváš za hranice, tak není s čím srovnávat. Nejbližší spojení pro nás je Slovenská republika a pak jsou výběry z dalších zemí. Letos

došlo na Island, Norsko a Jordánsko. Jordánec, který zde vystoupí, studuje v Česku loutkové divadlo a základ inscenace, které zde uvidíme, si vlastně vytvořil před dvěma lety na semináři Loutkářské Chrudimi. I proto se sem chtěl vrátit.

Je letošní festival nějak tematizován?

Letos jsme našli obecné téma proměny. Snažili jsme se, aby se nějak promítlo do všech seminářů, ať už je to proměna materiálů, interpretace, nebo pohledu na loutkové divadlo. V některých částech programu se také objeví ještě další motiv 64. loutkářské Chrudimi – 240. výročí narození Matěje Kopeckého.

V nabídce seminářů se objevila Loutkářská konzervatoř. Co to vlastně je?

Tradice loutkářských konzervatoří není žádný nový výmysl. Pořádala je už od 70. let různá krajská kulturní střediska, zejména v Hradci Králové ve spojení s divadlem Drak a s Honzou Dvořákem, který vedl několik ročníků. Z nich vyšly skupiny, které začaly o loutkovém divadle uvažovat jinak a v určitém období něco znamenaly. Takové soubory však nyní chybějí, a proto jsme se rozhodli Loutkářskou konzervatoř obnovit. Povedou ji Michaela a Filip Homolovi.

V čem je pro tebe Loutkářská Chrudim důležitá a jedinečná?

Pro mě je spojením tří proudů, které existují v českém loutkovém divadle – amatérského, nezávislého a profesionálního. Všechny se v Chrudimi setkávají, vzájemně inspirují a obohacují a dokáží říct světu: „Ano, loutkářství existuje a je to dobrý způsob, jak se vyjádřit k problémům světa!“

TojToj

Dej loutkáři najíst, napít, bude spokojený

... praví staré vikinské úsloví. A tak vám zde nabídneme několik tipů, kde uspokojit tyto potřeby.

KAM NA JÍDLO

- Zdravá a levná obědová menu možno si pořídit v Kruhu zdraví naproti zdrávce; též v Mém zdravém životě ve Filištínské ulici (tj. ta, která stoupá zleva k náměstí)
- Oblíbeným dostavením na obědy je též restaurace Alfa cestou od zdrávky či Muzea k divadlu
- Výborné jídlo (zvláště svíčkovou) vám rádi nabídnou v restauraci Neuperský dvůr kousek od kruháče na Masarykově náměstí
- Na obědy i večeře je možné zajít též do Modré hvězdy, potažmo do řady restaurací nacházejících se na náměstí a v ulicích k němu stoupajících (návštěvníci LCH již budou znát Restauraci Na hradbách, Pizzerii Pod náměstím, Balustrádu, dále např. vietnamskou restauraci U Petra...)
- Samozřejmě je též s obědy i večeřemi k dispozici festivalový stan za divadlem

MÍSTA K VEČERNÍMU VESELENÍ SE

- Obvyklým místem k večerním schůzkám a veselícím tak pravděpodobně bude Modrá hvězda, slavný to podnik naproti internátu zemědělků
- Poslední chrudimský večer se loni osvědčil i velice příjemný Hostinec U Sladovny, v Tovární ulici, od intru stále rovně směrem od města pryč
- Zasloužilí festivaloví harcovníci, kteří ještě zažili Kačenku, mohou nad její ztrátou uronit slzu, to je ale asi tak to jediné...

KAVÁRNIČKY

- ku odpolední relaxaci a posedávání je možné využít dobře známou čajovnu Luna naproti muzeu
- Dále např. kavárnu U čerta (v Široké ulici stoupající k náměstí) či hned naproti Královskou Cukrárnu, u balustrády pak najdete ještě mj. i cukrárnu Fantasie

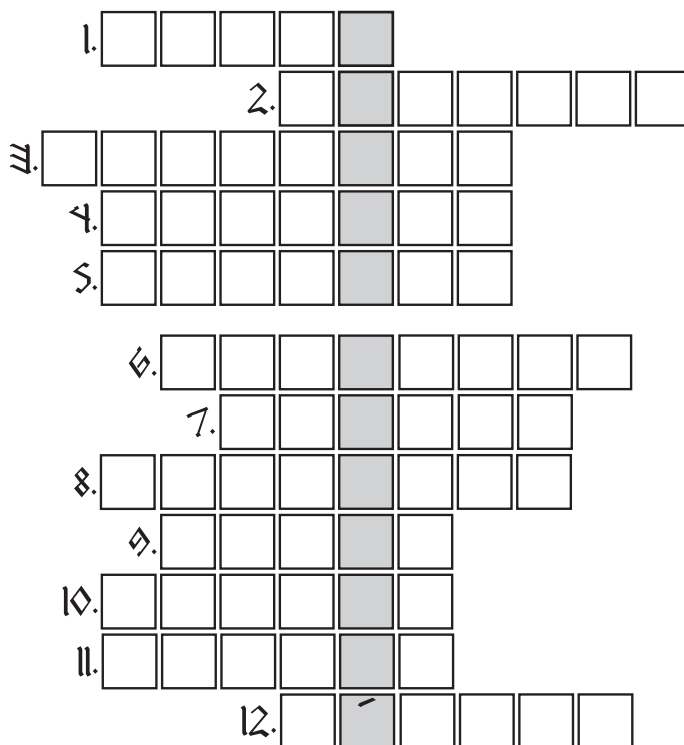
Mapa se nám sem nevešla, ale kdybyste ji nakrásně potřebovali, naleznete ji ve vykřičníčku.

Takové jsou naše tipy/orientační informace... Máte jiná místa, o kterých chcete dát ostatním vědět? Přijďte nám o nich říct!

Organizátorův Orgáč

Tah seminaristou z A1 na C4, šach na porotce, ten je však zachráněn Drtinou, který bere pěšce na E7 (!!). Odvážná rošáda stanu a MEDu působila možná nejistě, ale vyústila ve fantastickou koncovku, kdy souhra jezce a střelce zahнала krále do úzkých (JxG6+!). Toto ale nejsou žádné obyčejné šachy, setkávají se tu mnohočetná vojska týmů žlutých, modrých a červených a šachovnice je nepravidelně roztroušena po celém městě Chrudimi. Že to vám, drobným pěšáčkům i důstojným věžím a královnám, připadá chaotické? Ničeho se nebojte a důvěřujte ruce Drtinově, která vás sebejistě vede touto šachovou úlohou, nad níž by se zpotil i sám velký Anatolij Karpov.

TAJEMKA

1. kniha Gustava Meyrinka
2. továrna hovorově
3. nejznámější postava z knih Karla Maye
4. povídka Franze Kafky vydaná roku 1915
5. loutka na tyčce nebo drátu, vedená zespodu
6. Diův a Alkménin syn, který byl obdařen nadlidskou silou, odvahou
7. dlouhý a úzký mořský záliv, který vzniká v hornatých oblastech v blízkosti moří a oceánů
8. český spisovatel a dramatik (autor her: *Rohovín Čtverrohý, Hadrián z Římsů, Veselohra na mostě*)
9. forma scénického tance, která využívá choreografii
10. hvězda nejbližší k Zemi, která neustále produkuje ohromné množství energie, tepla a světla
11. stát ve Skandinávii
12. vědní obor, který zkoumá zákonitosti přírodních jevů

pab

ANKETA

1. S jakými očekáváním přijíždíte na 64. Loutkářskou Chrudim?

2. Tématem letošní LCH je „proměna“. V koho nebo co byste se vy osobně chtěli proměnit, kdybyste měli tu možnost?

BIG BOSS

Michal Drtina

1) Že budou všichni účastníci festivalu spokojeni, že se potkám s mnoha přáteli a uvidím samá dobrá představení.

2) Asi nemám touhu se proměnit v něco nebo někoho jiného, ale kdyby to za pár let šlo, tak bych se rád proměnil sám v sebe, ale mladšího o několik let.

a komplexnosti. Učím se vnímat intuici, rozpoznat a rozvíjet talent (nejen u sebe), objektivně zpracovat emoce a informace, bezprostředně a přesně reflektovat situace, jednoduše a prostě sdílet svět s ostatními. Takovou proměnu vítám, přestože jde o cestu nekonečnou, kamenitou, nevypočitatelnou, se spoustou slepých uliček a překvapení.

POROTA

Luděk Richter

1) Téměř se neodvážuji to říci, abych na sebe neprozradil, jak jsem staromódní, ale očekávám dobré loutkové divadlo a setkání s kamarády.

2) Ve Fénixe – ten už se pak proměňuje a vzlétá bez ohledu na vyhlášené téma.

Michal Zahálka

1) Že uvidím dobré divadlo a milé lidi. Že si trochu odpočinu – samozřejmě prací. Že to bude fajn. A tak.

2) Rád bych někdy aspoň dovolenou strávil jako ovce na nějaké horské pastvině. Ale kdyby to náhodou nešlo, tak bych, myslím, byl moc dobrý rentiér.

Jakub Vašíček

Marcela Jeřábková

1) Na Chrudim přijíždím s očekáváním, že uvidím představení, která budou vymyšlená a realizovaná s lehkostí, hravostí a nadhledem, vycházející ze zkušenosti a znalosti divadelního řemesla. Představení, která reflektují aktuální či univerzální témata. Představení, která mají smysl. Teším se na odvahu tvůrců v hledání a zpřesňování své osobitosti. Moc se na Vás těším!

2) Kdybych měla možnost se proměnit jen na chvíli, tak bych rozhodně chtěla umět létat. Také bych chtěla zažít, jak se cítí ryba ve vodě, a ještě bych chtěla být na chvíli lesní vílou nebo starým dubem. Ale kdyby to mělo být natrvalo, tak bych žádnou proměnu nechtěla. Proměňuji se stále sama od sebe, respektive k sobě. Přitahuje mě a proměňuje vrozená touha po autentičnosti

Katarína Aulitisová

1) Keď som v roku 1981 prvý krát išla na Loukářsku Chrudim, kde som mala predviesť sólový výstup s loutkou, očakávala som...

- že budem mať strašnú trému
- že zažijem niekoľko perfektných dní a nocí bez rodičovského dozoru
- že spoznám veľa nových ľudí a bábok
- že uvidím krásne divadelné predstavenia

• že si dám večer pívko, aj keď som ešte nemala osemnásť

• že budem pár dní v blízkosti Tristana – alias Vitka Šolle, do ktorého boli všetky baby zaľúbené

- že fotky, ktoré urobím na ruskom fotoaparáte Smena nebudú rozmazané
 - že si nájdem nových kamarátov
 - že nebudem chcieť, aby to skončilo
 - a keď to predsa len skončí, že mi bude smutno
- A čo očakávam teraz – po tridsiatich štyroch rokoch? Až na malé detaily, to isté.

2) Premieňam sa každý deň – na Pipi, špinavú Anču, vrabca, sprievodkyňu po múzeu, opernú speváčku, Vierku, ktorá sa špárala v nose, anglickú kráľovnú, psa, kravu, obra, mušku, oheň, strom... bola som už aj princezná, klaun, bábätko, slimák... občas je zo mňa aj scenáristka, režisérka, učiteľka na Vysokej škole, či porotkyňa. Preto by som najradšej ostala sama sebou :o)

VEDOUcí SEMINÁŘŮ

B • Metamorfózy Berndta Ogrodnika
Bernd Ogrodnik

C • Loutkové divadlo pro dospělé
Zuzana Bruknerová, Vít Brukner, Radek Beran a Marek Bečka
(odpovídal Marek)

- 1) Nepřijždím s žádnými, protože vždycky když nějaké mám, tak se nenaplní... Ale naladění jsme (protože se tu vystřídáme všichni- Buchty a loutky) pozitivně a těšíme se!
- 2) Rád bych se proměnil v lidového českého loutkáře, protože bych uměl dobře německy!

E • Tělo – lidské i ze dřeva – v prostoru a pohybu
Hana Strejčková

- 1) Neočekávám, moc se těším! Na vše. Těším se na setkání se semináristy, kteří se rozhodli plout na stejné lodi! Těším se, že se společně ponoříme do principů pařížského scénograficko-pohybového ateliéru Laboratoire d'Etude du Mouvement J. Lecoqa a oživíme sebe, prostor a „dřevěnou tyč“. Těším se a jsem zvědavá na proměnu na škále barev, proměnu dřevěné tyče v bytost, proměnu prostoru skrze nás a dřevo, proměnu skupiny v „perpetuum mobile“ – na cestu postupné proměny každého z nás.
- 2) V pohádkovou babičku, malinkou osůbku, která co chvíli plete na velkých jehlicích a odmotává z klubíček jeden příběh za druhým. V babičku, která vlétá sny dětí a přání dospělých, rozplétá zápletky, páře popletené řádky a s uzlíky si vždy ví rady.

H • Hudební seminář
David Hlaváč

J • Jevištní mluva trochu jinak
Eva Spoustová-Málková

- 1) „Všechno bude....fajn“ – takže: „Fajn bude....všechno.“ Těším se na semináristy a těším se na představení. Přála bych si navíc hezké teplé počasí.
- 2) Byla bych hora a kdybych měla kliku, tak bych byla prostě užitečných hornin, aby mě nechali lodi na pokoji a neodkrouhávali ze mě... a čučela bych si do kraje a užívala proměny lidského času jen jako klidný pozorovatel. A byla bych ráda, aby na mě pramenily nějaké potůčky, aby mi zurčely do ucha a ptactvo aby švitořilo a tak všelijak

podobně – byla bych nejraději hora v bio-eko-rezervační chráněné kvalitě.

K • Od hlavy k nohám – seminář pro (skoro)náctileté děti (8-13 let)
Pavčina Kordová, Rudolf Krause
(odpovídala Pavčina)

- 1) Chrudim? Moc se těším na přátele a posezení s nimi. Na skvělé divadlo a v neposlední řadě na bandu dětí, se kterými budeme tvořit loutky.
- 2) Na milou babku Vševedku a Všeumělkou, která dokáže mít pro každého tu správnou radu a pomoc při proměně kusu nevzhledného polystyrénu a kousku látky v působivou loutku – maňáška..

N • Seminář pro teenagery
Blanka Josephová Luňáková

- 1) ...že aspoň částečně splním očekávání seminaristů (pokud ode mě vůbec něco očekávají...)
- 2) V Blanku Luňákovou s dobrou povahou. Tu možnost vlastně mám, akorát ji nepoužívám...

O • Osvícení o svícení
Kamil Bělohlávek

- 1) Já očekávám, že Kafekára bude stát na tom samém místě a že mi uzná loňskou kartičku, kde mi chybělo jen jedno razítko, abych dostal další kafe zdarma!
- 2) V majitele Kafekáry! :-)

P • Hra s textem, text ve hře aneb Loutka jako nástroj vzdělávání
Hana a Tomáš Volkmerovi
(odpovídala Hana)

- 1) Většinou nemám očekávání. Těším se, jaké to bude, těším se na staré známé a kamarády, těším se na nová seznámení. Spíše se těším, než očekávám. To těšení samozřejmě vyvolává předěšlé krásné zážitky a pro mne příjemná setkávání s loutkovým divadlem i loutkáři kamarády.
- 2) Já osobně bych možná na chvíli chtěla zkusit být nějakým ptákem. Nej- spíš dravcem. Létat ve výškách, užívat si let, a pak se náhle střemhlav řídit na něco dobrého do žaludku. A nemají

v přírodě přirozeného nepřítele, tedy kromě toho šileného tvora, které-
mu se říká člověk. Čím bych ale rozhodně nechtěla nikdy být – loutkou.

T • Technologie překvapí, potěší i pobaví Petr Borovský

R • Příběhy pro rodiče s většími dětmi Hana Voříšková

1) Těším se na divadla, na své seminaristy a na naše společné příběhy.

2) Odpovídám básní:

PROMĚNY

Včeras byl rybou,
po celý den
jsem obrůstala šupinami,
večer jsem se učila plavat
a těšila se
na příští den s tebou.

Ale dnes ráno
jsi vyletěl k nebi
jako pták,
suším na břehu šupiny,
jdu je vyměnit na trh
za krásné peří
a večer opeřená usínám.

Zítřka vzletím
do nebe sebou opuštěného
a v hloubce pod sebou
spatřím stín jelena
mizejícího v hustém lese.

Nikdy tě nedohoním.
Pozitíř se probudím
a budu loukou,
v poledne přiletí motýl,
zakrouží
a usedne
na nejkrásnější pampelišku.

H.V.

V • Vzhůru za loutkářským dobrodruž- stvím! pro rodiče s menšími dětmi Michal Ston, Jana Wertigová

Z • Loutkářská konzervatoř

Michaela Homolová, Filip Homola

1) Takže: na první otázku nejspíš nemůžeme odpovědět nic normál-
ního, protože to netušíme a odpovídat vtipně jen pro vtip samotný by
byla zhovadilost.

2) Na druhou otázku Vám také bohužel nemůžeme dát odpověď,
protože nevíme v co, nebo v koho bychom se měli proměnit.

ŠEPTEJ, PIŠ, KŘIČ! (ale nenápadně...)

Práce pro FBI? CIA? MI5? Ale jděte, máme pro vás nabídku mnohem
důležitější tajné služby! Můžete se stát AGENTEM REDAKCE ZPRA-
VODAJE! Rekruti jsou nabíráni denně! Přijďte k našemu modrému
oknu a pošeptejte: „Miluji redakci, je mým posláním ji činit šťastnou.“
A dozvíte se víc...

Odměna jistá!

Jak na rybníček...

Na představení Kachničky ošidori, souboru Geld und Money Theatre
Plzeň platí písmenko a čísílko, které máte na pásce – to je rozhodují-
cí pro váš čas!

ZA VŠECHNO MŮŽE DRTINA

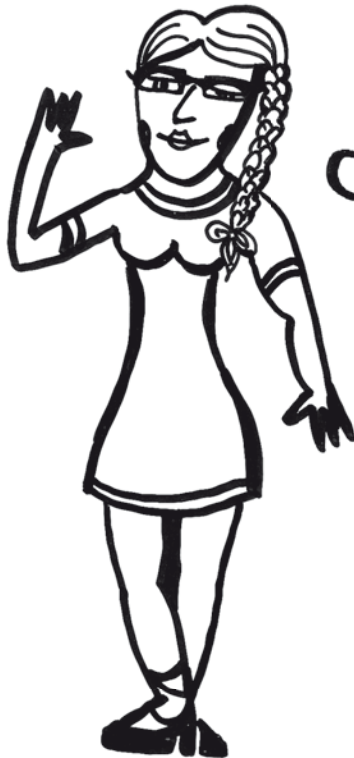
Atmosféru úvodních setkání každý účastník Loutkářské Chrudimi jistě
dobře zná. Vzduch se tetelí očekáváními i lehkou nervozitou. Michal
všechny vítá a nechce zdržovat. Program je – stejně jako všichni
účastníci – výsostně nabitý a jsme připravováni, že nebude mnoho
času na oddech. Každý rok se toto prohlášení opakuje a každý rok se
zdá být o něco pravdivější. Letos bylo třeba též znovu vysvětlit poněkud
obměněný systém. Účastníci jsou rozděleni do tří velkých skupin, dále
sestávajících každá ze čtyř podskupin, takže základní heslo je držet
se svého vykřičníčku, kde by měly být všechny informace a snad
i přehledně (tedy alespoň ty, co se tam vešly, tak porůznu roztroušeny).

V případě nejistot by platformou pro další případná objasnění měl být
náš zpravodaj, což ale bude možná
připomínat vtipy o tom, jak vede slepý
slepého. V případě, že vám přidělená
(pod-)skupina nevyhovuje, můžete
ji směnit, to ale pouze individuálně
s jiným účastníkem, kterému zas
nevyhovuje ta jeho. V následujících
dnech tedy očekáváme, že se rozbují
čilý černý trh směňování vstupenek.
Redakce je ochotna a připravena pro

něj poskytnout případnou platformu (v rámci možností). Ať už ale bude-
te chodit na divadlo s jakoukoli skupinou, vezte, že sedadla označená
žlutým pětiúhelným pentagonem jsou vyhrazena platícímu publiku, takže
na ta si nesedejte. Na každého by mělo zbyť nějaké to místo, ale nebylo
to snadné zařídit. Inu, zájem o Chrudim narůstá, což je nanejvýš příjem-
né, nicméně vyžaduje si to čím dál tím robustnější organizaci. Kdyby
náhodou tato organizace nějakým způsobem zkolabovala, instrukce je
hrnout zásadně všechny stížnosti výhradně na Michala Drtinu, a to vý-
hradně má-li právě na hlavě bílou čepici. Chrudimská Beseda ze zása-
dy není ničím vinna, může pouze za vše dobré (až to člověku připomíná
protestantská učení o predestinaci). Byly představeny i semináře, takže
každý mohl zahlédnout svého lektora, i se dozvědět tu či onu pikant-
nost – např. Seminář O si to uměl zařídit a probíhá ve vinárně (prý kvůli
zatemnění... samozřejmě, víme... mrk, mrk). Zásadní změnou je i to,
že semináře neprobíhají na zdrávce, ale buď v muzeu, nebo v základní
škole Bohemia, o níž nikdo moc neví, kde je, rozhodně ale u tělocvičny
(o té zas druhá půlka účastníků neví, kde je). Ve věku chytrých mobilů
a GPS nás ale tato drobnost nezastaví! A tak rychle na večeri (na niž
starostlivě zajišťoval řízky pro účastníky sám pan Kadeřávek osobně)
a vstříc všem těm zážitkům naslibovaným a do detailu rozepsaným
v těch našich fahrplanech!

My jsme teda do toho „novýho světa“ dopluli dávno před těma vašima bílejma tvářema. A jak jsme tak na těch drakkarech pluli, tak jsme taky poznali takový to přátelství chlapa s chlapem, jak voni to říkali... „jako bratři“. Takže tomu rozumím.

VILHELMÍNA KLIKÁČKOVÁ

Prý se Naivní divadlo zaměřuje s tím Národním. Tak to pardon. Já jsem v Národním byla a to vám byla opravdu zlatá kaplička. Vzala jsem si svou nejlepší róbu a seděla jsem v lóži a musím říci, že to ten pan Donutil moc pěkně zahrál. To určitě v Liberci nemají, i když se na Ještědu lyžuje hezky.

Nemůže být lepšího předskokana loutkového festivalu nežli Třetí gong aneb Loutky hrají divadlo, inscenace, kterou si liberecké Naivní divadlo připravilo ke svému 65. výročí. Autor Vítek Peřina se spojil s režisérem z plzeňské Alfy Tomášem Dvořákem a jeho dvorním scénografem Ivanem Nesvedou a společně se souborem vytvořili opravdu lahůdkový loutkový dortík. Jeho ingrediencemi jsou nejen připomínky slavných inscenací divadla, nejružnější interní vtipky, včetně animovaných libereckých reálií, ale především přímo exemplární divadelní a loutkový guide. Děj točí se kolem přípravy inscenace Bezhlavého rytíře (připomínka jednoho ze slavných titulů, který je na repertoáru divadla už přes dvacet let), kde během zkoušení „projede“ hostující režisér celou škálu loutkových variací – od marionet přes maňásky, javajky až po stínové a černé divadlo, aby nakonec v naprostém zoufalství došel k závěru, že nejlépe je hrát věc činoherně. Na scéně – která je divadlem na divadle na divadle – se tedy odehrávají různé variace Bezhlavého rytíře, zatímco paralelně probíhá příběh svérázné herecké grupy, jejíž členové se oproti malým marionetám jeví jako reální lidé, byť jsou to rovněž loutky. Setkáváme se tu tedy s neurotickým divadelním prostředím, jehož součástí jsou i noční můry režiséra (báječně hororově ztvárněné „oko“, nahlížející do hlediště skrze oponu) a jen tak mimochodem procházíme divadelním zákulisím a poznáváme v malém veškerou důležitou divadelní techniku. A zároveň – což je asi největší bonus pro Liberečáky – poznáváme různá problematická místa Liberce. Jeho sportovní pozadí se stává neoddělitelnou součástí života herců ve chvíli, kdy přichází mladá „blbá blondýna“, která svým sportovním zaujetím postupně zlikviduje celý herecký tým. Výbuchy nápadů vyhublávající ze všech koutů, půvabná hravost a zároveň zručnost libereckých loutkářů – to vše je pocta nejen divadlu samotnému (loutkovému zvláště), ale zároveň příjemný letní dárek pro chrudimské festivalové publikum.

jas

Pietní vzpomínka na Vinnetoua, podobná té, kterou nám včera nabídlí studenti DAMU, je dnes již jediný způsob, jak je možné náčelníka Apačů spatřit naživo. Jeho představitel, Pierre Brice, se totiž 6. 6. 2015 odebral do věčných lovišť. Tento větrem ošlehaný syn železničáře, zároveň však potomek starého francouzského šlechtického rodu, nám zanechal na 15 nezapomenutelných snímků a v očích jiskry dětského okouzlení světem vznešených Indiánů a neohrožených hrdinů. Za to jsme mu neskonale vděční.

Proměna

Proměňte se za týden v loutkáře – každý den splňte 3 úkoly k dokonalé proměně a garantujeme vám, že vás 6. července nepoznají ani nejlepší přátelé.

1. Připijte si vašim oblíbeným nápojem na 64. Loutkářskou Chrudim se svými přáteli.
2. Přivítejte se objetím s pěti neznámými lidmi (ti zkušenější mohou přidat polibek).
3. Každý loutkář ví, že na loutky se nejlépe hodí lipové dřevo. Najděte tedy lípu a jako důkaz přineste její list do redakce.

Setrvejte v přízni, zítra přitvrdíme!

LOUTKOCACHING

Celý rok jste se nemohli dočkat a už je to tady! Naši drazí loutko-
cheři (nebo loutko-kačeři), opět schovali po Chrudimi několik kešek...

Celofestivalovka

V každém čísle zpravodaje zveřejníme jednu nápovědu. Postupně
si je střádejte, kombinujte, lámejte si hlavy. Pokud budete důvtipní,
již po několika dnech Vás naše indicie zavedou na místo, kde bude
schovaná krabička (keška) se vzkazem, ten si přečtete, podepíšete se,
krabičku opět ukryjete a vzkaz oznámíte v redakci, kde pro vás bude
přichystaná odměna. Buďte opatrní, při hledání Vás nesmí nikdo vidět!
První nápověda je „Vzhůru“

Jednodenní keška

U jejího lovení platí stejná pravidla jako u celofestivalovky, ale každý
den pro Vás přichystáme další.

Nápověda: „Jan s Václavem střeží u Kateřiny přechod přes živel, 034-
1-a-M 03“

Živá keška (také celochrudimská, tak sbírejte indicie)

Není to žádná schránka, ale člověk, který se Loutkárný účastní a kte-
rého denně potkáváte na ulici, v divadlech... Jestli poznáte, o koho se
jedná, neotevírejte ho, ale pošeptejte mu tajné heslo „V jedenáct u mě
na pokoji!“ Na to vám sdělí zprávu, kterou nám přijdete říct do redakce
a my vás odměníme. Pokud jste to netrefili, máte alespoň program
na večer... :-)

Nápověda č. 1: „Má kouzelné ruce“

- Alena Exnarová se letos Loutkářské Chrudimi neúčastní. Vyne-
chala pouze v těhotenství letech 1984, 1986 a letos.
- Z.V.: „M.D. téměř celý týden nevidím, jen si vzdycky ráno přijde
vyměnit slipy.“

A TAK VZNIKL
ČINOHREK

ZPRAVODAJ 64. LOUTKÁŘSKÉ CHRUDIMI

Vydává a tiskne: Chrudimská beseda

Redakce: Petra Hlubučková, Jana Soprová, Magda Zicháčková,

Tomáš Jereš, Jacques Joseph | kontakt: 739 080 529

Foto: Ivo Mičkal a redakce | Kresby: Jiří Jelínek | Grafická úprava: Petra Libová

Neprošlo jazykovou úpravou!

PROGRAM 1. VII. 2015

Divadlo Karla Pippicha | 20 hodin

Collegium Marianum & Divadlo Buchty a loutky, Česká republika

Calisto (120', 8 let) | *inspirativní program*

Opera s loutkami o třech dějstvích

Malá scéna DKP | 11, 14 (A), 16 (B) a 17 (C) h.

Spolek loutek LOU TKINO, Brno

O rybáři a staré botě (20', 3 let) | *hlavní program*

Autorská úprava pohádky O zlaté rybce, ale není rybka jako rybka

Za dveřmi, ZUŠ Chlumeck nad Cidlinou

Bajky (15', 5 let) | *hlavní program*

Kolem otočného paravánu s různými druhy loutek uvidíte život zvířá-
tek, který je lidem velice podobný.

MED | 10, 14 (B), 16 (A) a 18 (C) h.

OPAL LD SVČ, Opava

Daidalův pád (60', 10 let) | *hlavní program*

Příběh o vině a trestu antického hrdiny Daidala a jeho syna Ikara.

Stan za DKP | 10 a v 13 (A+B+C) h.

Studio DAMÚZA, Praha

Deset-dvacet-Sova! (40', 4 let) | *inspirativní program*

Interaktivní představení, které zvedne děti ze židle a nenechá nikoho
stát v koutě.

Stan za DKP | 15 (A+B+C) h.

Tyjátr, Nitra, Slovenská republika

Don Šajn aneb Marnotratný syn | *inspirativní program*

Hra podle lidových loutkářů o svůdci žen Donu Juanovi.

Z náměstí k Divadlu | 17 do 19 h.

Zahájení Loutkářské Chrudimi | *doplňkový program*

Průvod ze Žižkova náměstí k Divadlu Karla Pippicha, kde budou
rozličné divadelní produkce.

Za Divadlem Karla Pippicha | cca 18 h. (v rámci Loutkářského Štrůdlu)

LS Mlko při MLK Chrudim

Baláda | *doplňkový program*

Zdramatizovaná humorná báseň chrudimského loutkáře Aloise
Gallata (1827–1901)

Slavoj Divadla Karla Pippicha | 23 h.

Dafa Puppet Theatre, Jordánsko, Česká republika

The Smooth Life (60', 15 let) | *inspirativní program*

Autobiografické loutkové vyprávění pro 8 diváků
o strastech lidí pocházejících z oblastí izraelsko-jordánská regionu.